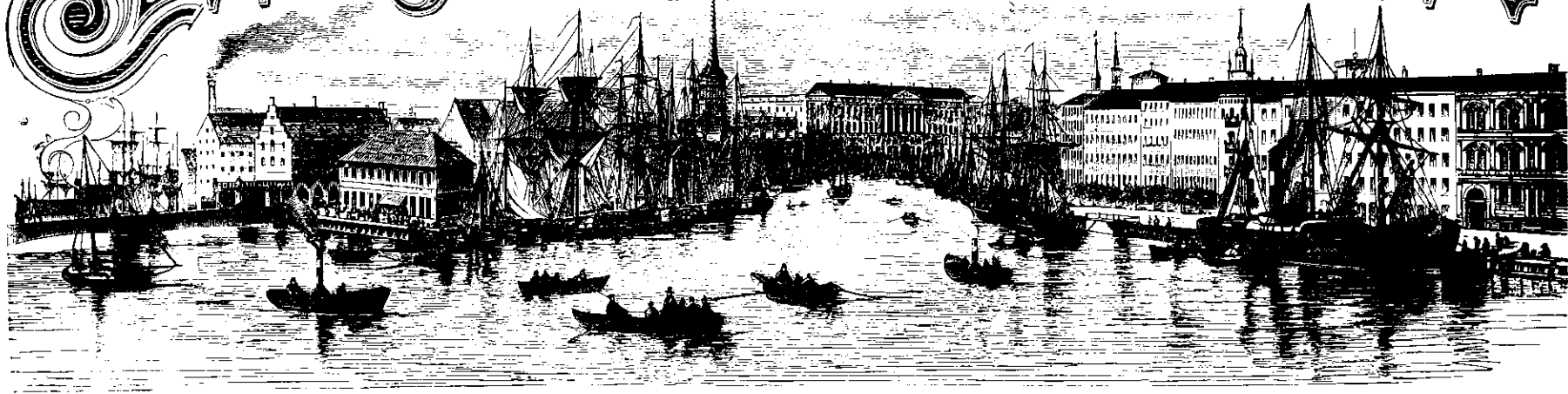

Illustreret Tidende

Nr. 1049.

Udkommer hver Søndag.

Kjøbenhavn den 2^{den} November 1879.

4 Kroner Fjerdingaaret.

21de Bind.

Indhold.

Andreas Aagesen, af C. Goos (med Portraitt). — Boliger i Middelalderen, efter Jakob Falke ved Carl Andersen. — Den skønne Sommer-tid (med Billeder). — Lovinden og dens Unger i zoologisk Have, af F. Bz. (med Billeder). — Det kongelige Theater: »Faraos Ring« (med Billeder). — Fra Konst- og Industri-udstillingen, af B. O. (med Billeder). — Meddelelser af blandet Indhold — Bekjendtgørelser.

Andreas Aagesen.

Hvis det behøver nogen Forklaring, at jeg, der nys paa et andet Sted allerede har givet et Bidrag til Ihukommelse af den Mand, hvis Træk her ere fremstillede, har paataget mig at forsøge en Skildring af hans Liv for »Illustreret Tidendes« Læserkreds, saa vilde jeg først og fremmest sige, at det skyldes en Trang hos mig selv. Thi saa dybt føler jeg Størrelsen af det lidte Tab, saa levende staar for mig Billedet af, hvad Aagesen har virket i sit Kald for Fædrelandet, at jeg endnu langt fra synes selv at have gjort nok for at fyldestgøre den Pligt: at mindes med Taknemmelighed. Men hvad der til lige har bestemt mig til at efterkomme den til mig rettede Anmodning, er det, at jeg har kunnet gøre det uden at gjentage mig selv. Mindets Krav omfatter ikke blot, hvad den Afdøde var, men ogsaa, hvorledes han var blevet det, og det er en Skildring af dette, som det udpræger sig i hans Livs Gang og Udvikling, der her skulde være Hovedsagen. Jeg bør imidlertid strax bemærke, at jeg kun har kunnet forsøge dette ved Hjælp af Meddelelser fra en Periode, der ligger før den Tid, jeg kjendte Aagesen, som ere gjorde mig af hans Ven fra Ungdommen, Overretsassessor Sporon. Men ved Hjælp af disse var ogsaa den indre Traad let at knytte, Thisom Manden mere end holdt, hvad Ynglingen lovede, saaledes træde de samme skønne Træk frem i de unge Dage, som gav Aagesens Personlighed i Manddomsaarene dens Grundpræg.

Andreas Aagesen var født i Aaret 1826. Hans Fader var Conferensraad Nicolai Aagesen, Directeur i Nationalbanken, tidligere Justitiarius i Kjøbenhavns Soret, en Mand af alvorlig Charakter, men mild og venlig mod sine Omgivelser, og hvis Dygtighed og Retsindighed var almindelig anerkjendt. Han opnaede en høj Alder og døde først i Aaret 1861. Hans Moder, som døde længe før, var født Drewsen og en Søster til Conferensraad Drewsen, indtil for kort siden Justitiarius i Criminal- og Politiretten. Aagesen, der fik Navnet Andreas efter sin Farbroder, Generalauditeur Aagesen, var den yngste af tre Søskende. Af de to ældre Søstre blev den ene gift med Etatsraad Thiele, den anden med Conferensraad, Cancellideputeret Holm. En anden Farbroder, Justitsraad, Dispacheur Aagesen, havde været gift med Etatsraad Theodor Suhrs Søster.

Familielivet i denne Kreds, hvis fleste Medlemmer hørte til Danmarks højere Embedsstand, særlig Dommerstanden, men hvor det Skjønnes og Konstens Interesser vare repræsenterede og hvor de materielle Kaar fjærnedede enhver ydre Livsbekymring, frembød et høist tiltalende Billede af et paa virkelig Dannelse, paa gode og sande Interesser bygget Samliv med meget af det eiendommelige Præg, som i Tiden før 1848 var betegnende for Hovedstadens bedste Kredse. *Esse, non videri* kunde sættes paa dets Skjold. Al Pral og Glimmer, enhver uædel Interesse, al forfængelig Jagen i en hvilken som helst Skikkelse, Bysnakkens og tom Nysgjærighedens onde Aander vare banlyste. Dermed fulgte et stærkt indbyrdes Sammenhold og Afsondring udadtil. Familien levede mest i og for sig selv, og det var ikke let for Udenforstaaende at opnaa Adgang til den. Dermed fulgte ogsaa en stor Regelmæssighed og Orden i Maaden at føre Livet paa, som lod Tilbage-slaget af forstyrrende Begivenheder, naar saadanne indtraadte, virke saa meget stærkere.

Opvoxt under disse Forhold indsugede Aagesen tidlig den Kjærlighed til Sandheden, som han blev tro til det Sidste, den ægte Humanitet, som prægede hans Færd i ethvert Livsforhold, den Agtelse for Kvinden, som Hjemmets smukke Forhold maatte fostre, og den Interesse for det Skønne, som i senere Aar blandt Andet fik Udtryk i Bestræbelsen efter at smykke sin hyggelige Bolig med Konstværker, paa hvilke han ofrede meget. Ogsaa en vis personlig Tilbageholdenhed og Afsluttethed, der forbad ham enthousiastisk Hengivelse til den Første, den Bedste efter en øieblikkelig Stemnings Indskydelse, gav Forholdene ham i naturlig Arv. Og naar hans Syn paa de offentlige Livsforhold idetmindste i sit Udgangspunkt var mere konservativt, end den i lang Tid herskende Bevægelse, og han i det Hele her lod sig mindre rive med af Strømmen end de Fleste, saa var han ogsaa herved i Overensstemmelse med den Agtelse for det Over-

Professor, Dr. juris Andreas Aagesen, C. af D. pp.